

Svårt att lyckas när alla försvinner

En gång till, sa jag till mina två nya socialsekreterare på vuxenheten, en gång till ska jag be om hjälp och kämpa. En sista gång, sen orkar jag inte mer.

Förutsättningarna, om man ska lyckas, är ju att man är ärlig i sina avsikter. Kan man tycka.

Man ska tala ut om allt. Diskutera. Komma fram till saker. Planera, ut bland folk, vara socialt anpassad, ta för sig, jobba! You name it. Möten, möten, möten.

En förutsättning till som faktiskt är av vikt, är att människorna man planerar sitt liv med är kvar. Kan man också tycka.

Det var också ett av mina krav, när jag återigen bestämde mig för att starta kampen för en förbättring av min situation.

ALLA har slutat!

1. De två jättebra socialsekreterarna (en av dem är numera min case manager) + den nya som jag fick istället, så nu har jag ytterligare en ny.

2. Min ekonomisekreterare är borta under en längre tid. Nu har jag en yngre förmåga.

3. Min psykolog har slutat. Dessutom får jag inte använda vårderna på Pelarbacken* längre, trots att jag fortfarande tillhör Enheten för hemlösa, i fyra år till. Detta på grund av att jag har en Bostad Först- lägenhet.

4. IPS:en** på Arbetsförmedlingen slutade efter ett år.

I ett och ett halvt år var jag på Hvilan som är ett härbärge, innan jag slutligen fick en bostad. Som jag egentligen inte

ville ha. Jag var rädd för att jag inte skulle få den hjälp jag behövde för att kunna leva ensam i en lägenhet.

Så blev det också.

Det säger sig självt. 30 år som hemlös, klart man behöver hjälp. Jag är som en 19-åring som ska till att flytta hemifrån första gången. Fast jag är 60 år.

Min case manager är en underbar kvinna. Den bästa tänkbara. Men hon har ju faktiskt fem – åtta till att ta hand om. Dessutom är hon ingen psykolog.

Jag går på en skrivarkurs en gång i veckan. Det har nog räddat mig från att skita i allt och lämna min lägenhet. Jag går också på en kortare fotokurs.

Men fortfarande får jag ingen hjälp med mina psykiska problem. Trots att jag under nästan alla år har bett om det.

Det känns precis som under alla andra år i hemlöshet och konsekvensen av det: Det spelar ingen roll vad, JAG ska bara vara tacksam.

Catharina Eriksson

* Pelarbacken är en öppenvårdsmottagning som erbjuder vård och behandling för personer som lever i akut hemlöshet

** IPS (Individanpassat stöd till arbete, en variant av Supported Employment) är arbetslivsinriktade rehabiliteringsinsatser för personer med funktionsnedsättning. Metoden används inom flera olika verksamheter.